

ພຣະທຳດານເຢືອນ - ເລກທີໜຶ່ງຮ້ອຍສິບສາມ

ການເປີດເຜີຍການປະຍຸກໃຊ້ຄຳພະຍາກອນສາມຊັ້ນ: ການເຂົ້າໃຈຄວາມສຳຄັນຂອງວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ໃນບໍລິບົດພຣະຄຳພີ

Jeff Pippenger
2024-03-03

ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳປະຊາຊົນໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງກັບຄືນໄປຫາ "ເສັ້ນທາງເກົ່າ" ຂອງເຢເຣມຢາ ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001, ພຣະອົງໄດ້ຊົງຊີ້ບອກຫຼັກການແຫ່ງການນຳໃຊ້ຄຳພະຍາກອນສາມຊັ້ນໄວ້ແລ້ວ.

ດັ່ງນີ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດວ່າ, "ຈົ່ງຍືນຍົງຕາມຫົນທາງທັງຫລາຍ ແລະຈົ່ງເບິ່ງ, ຈົ່ງສອບຖາມຫາທາງເກົ່າແກ່ທັງຫລາຍ ວ່າທາງອັນໃດເປັນທາງອັນດີ ແລະຈົ່ງດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະພົບການພັກຜ່ອນສຳລັບຈິດວິນຍານຂອງຕົນ." ແຕ່ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, "ພວກເຮົາຈະບໍ່ດຳເນີນໃນທາງນັ້ນ." ອີກທັງເຮົາໄດ້ຕັ້ງຍາມເຝົ້າເຫນືອພວກເຈົ້າ ໂດຍກ່າວວ່າ, "ຈົ່ງຟັງສຽງແກດ." ແຕ່ພວກເຂົາກ່າວວ່າ, "ພວກເຮົາຈະບໍ່ຟັງ." ເຢເຣມຢາ 6:16, 17

ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ນຳປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງກັບຄືນສູ່ທາງເດີມບູຮານ, ພວກເຂົາຈະພົບການພັກຜ່ອນ (ຟົນປາຍລະດູ), ແລະໃນເວລານັ້ນຜູ້ຍາມກໍໄດ້ຮັບຂ່າວສານແຫ່ງແກສັງ. ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງປວງລ້ວນຊີ້ບອກຢ່າງຊັດເຈນທີ່ສຸດເຖິງອະວະສານແຫ່ງວັນສຸດທ້າຍ, ດັ່ງນັ້ນຂ່າວສານແຫ່ງແກສັງໃນວັນສຸດທ້າຍຈຶ່ງເປັນແກສັງສຸດທ້າຍ, ຊຶ່ງແມ່ນແກສັງທີ່ຈັດ, ຊຶ່ງແມ່ນວິບັດຄົງທີ່ສາມ.

ເມື່ອປະຊາຊົນໃນວັນສຸດທ້າຍຂອງພຣະອົງເລີ່ມດຳເນີນຢູ່ໃນທາງເກົ່າແກ່, ກໍໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ ລັກສະນະຂອງວິບັດຄົງທີ່ອົດ ໄດ້ຊີ້ບອກຜູ້ນຳທາງປະຫວັດສາດເຊິ່ງສັນຍາລັກຜູ້ໜຶ່ງໂດຍຈຳເພາະ (Mohammed), ແລະວິບັດຄົງທີ່ສອງກໍໄດ້ເຮັດເຊັ່ນດຽວກັນ (Osman). ໄດ້ພົບວ່າ ແຕ່ລະສຽງແກທັງສອງທ້າຍ ກໍມີຜູ້ນຳເຊິ່ງສັນຍາລັກທີ່ຈຳເພາະເພື່ອລະບຸສຽງແກນັ້ນ, ແລະໃນເວລານັ້ນກໍໄດ້ຮັບຮູ້ວ່າ Osama bin Laden ແມ່ນຜູ້ນຳເຊິ່ງສັນຍາລັກຂອງວິບັດຄົງທີ່ສາມ.

ມູນຮູ້ມັດໄດ້ຖືກເຊື່ອມໂຍງກັບອາຣາເບຍ, ແລະ ອອສະມານເປັນສັນຍາລັກຂອງຈັກກະພັດອອດໂຕມັນໃນປະເທດຕຸຣະກີ, ແລະ ໂອຊາມາ ບິນ ລາເດັນ ເປັນຕົວແທນຂອງການກໍ່ການຮ້າຍອິດສະລາມທົ່ວໂລກ, ເຖິງແມ່ນວ່າລາວ, ເຊັ່ນດຽວກັບມູນຮູ້ມັດ, ກໍເປັນຊາວອາຣາເບຍ.

ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ກົດວ່າ ວິບັດຄົງທີ່ອົດໄດ້ທຳຮ້າຍກອງທັບຂອງໂຮມ ແລະວິບັດຄົງທີ່ສອງໄດ້ສັງຫານກອງທັບຂອງໂຮມ. ຈາກນັ້ນ ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ຈຶ່ງໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າເປັນຈຸດເວລາທີ່ອິດສະລາມແຫ່ງວິບັດຄົງທີ່ສາມ ໄດ້ທຳຮ້າຍກອງທັບຂອງໂຮມ (ສະຫະລັດອາເມຣິກາ), ແຕ່ວ່າໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ມັນຈະສັງຫານກອງທັບຂອງໂຮມ, ເມື່ອສະຫະລັດອາເມຣິກາມາເຖິງບົດສະຫຼຸບຂອງຕົນໃນຖານະເປັນອານາຈັກທີ່ກົດໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ ແລະຍອມມອບອະທິປະໄຕແຫ່ງຊາດຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສະຫະພັນສາມປະການຂອງມັງກອນ, ສັດຮ້າຍ ແລະຜູ້ພະຍາກອນທຽມ.

ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າ ສະຫະລັດອາເມລິກາ ແມ່ນສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນທີ່ມີເຂົ້າສອງເຂົ້າແຫ່ງອຳນາດ. ລັກສະນະຄຳພະຍາກອນປະການສຳຄັນປະການໜຶ່ງຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ ຄື ມັນບຽນຈາກລູກແກະເປັນມັງກອນ. ໃນທາງຄຳພະຍາກອນ ເຂົ້າໝາຍເຖິງກຳລັງ, ແລະ

ກຳລັງຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ ຄື ລະບອບສາທາລະນະລັດ ແລະ ໂປຣແກຣມການຕີຊົມ,
ຊຶ່ງຖືກແທນໄວ້ໂດຍເຂົ້າຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ. ແຕ່ບັດນີ້ໃນວັນສຸດທ້າຍ
ກຳລັງສອງປະການຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ ໄດ້ບ່ຽນເປັນອຳນາດທາງທະຫານ ແລະ ອຳນາດທາງເສດຖະກິດ.
ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ອົດສະຕາລີແຫ່ງວິບັດປະການທຶສາມ ໄດ້ໃຈມຕິແຜ່ນດິນ,
ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນ, ເພນຕາກອນ,
ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງອຳນາດທາງທະຫານຂອງມັນ, ແລະ ຕົກຄູ່ແຜດໃນນະຄອນນິວຢອກ,
ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງກຳລັງທາງເສດຖະກິດຂອງມັນ.

ເມື່ອໄດ້ມີການຮັບຮູ້ກິດຈະການ ປະຫວັດຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງວິບັດທຶສາມ ແລະ
ປະຫວັດຕອນສິ້ນສຸດຂອງວິບັດທຶສາມ
ຕ່າງກໍໄດ້ນຳສະເໜີພາບປະກອບຂອງການປະທັບຕາຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສະໝິນສະໝັດ, ຈຶ່ງໄດ້ມີການຮັບຮູ້ວ່າ
ໃນເວລາທີ່ວິບັດທຶສາມມາເຖິງ ເມື່ອອາຄານໃຫຍ່ທັງຫຼາຍຂອງນິວຢອກຖືກທຳລາຍລົງ ນັ້ນເອງໄດ້ຖືກລະບຸວ່າ
ຂະບວນການປະທັບຕາຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສະໝິນສະໝັດໄດ້ເລີ່ມຂຶ້ນແລ້ວ.

“ບັດນີ້ຄືກ່າວອອກມາວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະກາດວ່າ ນະຄອນ New York
ຈະຖືກກວາດລ້າງໄປໂດຍຄືນນຳຖ້ວມຂະໜາດໃຫຍ່ບໍ່? ສິ່ງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຄືຄືໄດ້ກ່າວແລ້ວ.
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເບິ່ງຕົກອາຄານອັນໃຫຍ່ໃນຕາທຳອິດຂອງເຂົາກໍສ້າງຂຶ້ນຢູ່ນັ້ນ,
ຊັ້ນແລ້ວຊັ້ນເລີ່ມ, ‘ຈະມີເຫດການອັນນຳສະເພີງກົວພຽງໃດເກີດຂຶ້ນ
ເມື່ອອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງລຸກຂຶ້ນເພື່ອສັນສະເຫຼີມແຜ່ນດິນໂລກຢ່າງນຳຫວາດຫວັ້ນ! ເມື່ອນັ້ນ
ຖ້ອຍຄຳໃນ Revelation 18:1–3 ຈະສຳເລັດເປັນຈິງ.’ ພຣະທຳ Revelation
ບົດທີສິບແປດທັງບົດເປັນຄຳເຕືອນເຖິງສິ່ງທີ່ກຳລັງຈະມາເຖິງໂລກ.
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງໂດຍສະເພາະກ່ຽວກັບວ່າ ສິ່ງໃດຈະມາເຖິງ New York,
ນອກຈາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ວັນໜຶ່ງ ຕົກອາຄານອັນໃຫຍ່ໃນຕາທຳອິດຈະຖືກໂຄ່ນລົງໂດຍການພັກຜັນແລະ
ການລົ້ມຄວາມແຫ່ງລັດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈາກແສງສະຫວ່າງທີ່ປະທານໃຫ້ແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ
ຄວາມພິນາດຢູ່ໃນໂລກ. ພຽງພຣະດຳລັດຄຳດຽວຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ,
ພຽງການແຕະຕ້ອງຄົງດຽວແຫ່ງລັດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ,
ແລະໂຄງສ້າງອັນມະຫາລາຍແຫຼ່ງນີ້ຈະພັກທະລາຍລົງ. ເຫດການຕ່າງໆຈະເກີດຂຶ້ນ
ຊຶ່ງຄວາມນຳຫວາດກົວຂອງມັນເກີນກວ່າທຳອິດເຮົາຈະຈົນຕະນາການໄດ້.” Review and Herald, July
5, 1906.

“ຄວາມພິນາດຢູ່ໃນໂລກ” ຄື ລັກສະນະຂອງອົດສະລາມ, ເພາະລັກສະນະຂອງມັນໄດ້ຖືກພັນລະນາໄວ້ເປັນ
Apollyon ແລະ Abaddon ໃນ ພຣະນິມິດ ບົດທີ 9 ຂໍ້ 11.

ແລະພວກມັນມີກະສັດອົງໜຶ່ງປົກຄອງເທິງພວກມັນ, ຄືທູດສະຫວັນແຫ່ງທຸບເຫວເລີກສຸດ;
ນາມຂອງລາວໃນພາສາເຮັບເຮັດແມ່ນ Abaddon, ແຕ່ໃນພາສາກຣີກນັ້ນ ລາວມີຊື່ວ່າ Apollyon.
ພຣະນິມິດ 9:11 (ເກົ້າ ສົບເອັດ).

ຄວາມໝາຍຂອງຊື່ ລັກສະນະ ຂອງກະສັດທູດສະຫວັນແຫ່ງທຸບເຫວເລີກສຸດ ໃນພາສາເຮັບເຮັດ ແລະ ພາສາກຣີກ
ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍສອງຊື່ນັ້ນ ແມ່ນ “ຄວາມຕາຍ” ແລະ “ຄວາມພິນາດ,” ຊຶ່ງໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ
2001 ເມື່ອອາຄານໃຫຍ່ຂອງນະຄອນນິວຢອກຖືກໂຄ່ນລົງ. ໃນຈຸດນັ້ນ ພຣະນິມິດ ບົດທີ 18 ຂໍ້ 1 ຫາ 3
ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນສຳເລັດເປັນຈິງ.

ໄດ້ມີການຮັບຮູ້ວ່າ ການກ່າວເຖິງຄັ້ງທຳອິດເຖິງຄືນນຳແຫ່ງອົດສະລາມໃນພຣະທຳປະຖົມມະການ
ໄດ້ໃຊ້ຄຳພາສາເຮັບເຮັດສຳລັບ “ລາບຳອາຣະເບຍ,” ຊຶ່ງໃນຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນໄດ້ຖືກແປວ່າ “ຄືນນຳ.”
ສັນຍະລັກຂອງອົດສະລາມແມ່ນຕະກູນມ້າ, ແລະໃນພຣະນິມິດບົດທີເກົ້າ

ມັນກໍໄດ້ຖືກນຳສະເໜີເຊັ່ນກັນໃນຮູບຂອງມ້າສົງຄາມ. ບົນແຜນພູມອັນສັກສິດແຫ່ງຮາບາກກາ, ຊົງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກແຈ້ງໄວ້ວ່າ “ບໍ່ຄວນຖືກປ່ຽນແປງ,” ອົດສະລາມກໍໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໂດຍມ້າສົງຄາມເຊັ່ນກັນ.

ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ນາງວ່າ, ເບື້ອງເຖີດ, ເຈົ້າກຳລັງມີຄືນ, ແລະຈະໃຫ້ກຳເນີດບຸດຊາຍຄົນໜຶ່ງ, ແລະຈົງເອີ້ນນາມຂອງເຂົາວ່າ ອິດສະມາເອນ; ເພາະວ່າພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຮັບຟັງຄວາມທຸກລຳບາກຂອງເຈົ້າ. ແລະເຂົາຈະເປັນຄົນປ່າດ; ມືຂອງເຂົາຈະຕຳກັນທຸກຄົນ, ແລະມືຂອງທຸກຄົນຈະຕຳກັນເຂົາ; ແລະເຂົາຈະອາໄສຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກພົນອ້າງທັງຫມົດຂອງເຂົາ. ປະຖົມມະການ 16:11, 12.

ການກ່າວເຖິງການເກີດຂອງອິດສະມາເອນເປັນຄັ້ງທຳອິດ ໄດ້ຖືກເຊື່ອມໂຍງກັບ “ການຫ້າມປາມ,” ຊຶ່ງໄດ້ກ້າຍເປັນສັນຍະລັກຫຼັກທິເຊື່ອມໂຍງກັບອິສລາມ.

ບັດນີ້ ນາງຊາຮາຍ ພັນລະຍາຂອງອັບຮາມ ຍັງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ກຳເນີດບຸດທິດາແກ່ທ່ານ; ແລະນາງມີສາວໃຊ້ຄົນໜຶ່ງເປັນຊາວເອຢິບ ຊື່ວ່າ ຮາກາ. ແລະນາງຊາຮາຍໄດ້ໄວ້ກັບອັບຮາມວ່າ, ຈົ່ງເບີ້, ບັດນີ້ພຣະຢາເວໄດ້ຫ້າມຂ້ານອ້ອມໃຫ້ມີບຸດທິດາ; ຂໍໃຫ້ທ່ານເຂົ້າຫາສາວໃຊ້ຂອງຂ້ານອ້ອມ; ບາງທີຂ້ານອ້ອມອາດຈະໄດ້ບຸດທິດາໂດຍນາງ. ແລະອັບຮາມກໍໄດ້ຟັງສຽງຂອງນາງຊາຮາຍ. ປະຖົມມະການ 16:1, 2

ໃນການກ່າວເຖິງອິສລາມເປັນຄັ້ງທຳອິດນັ້ນເອງ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍການເກີດຂອງອິດສະມາເອນ ໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງການຍອມຈຳນົນ.

ແນວຄິດເລື່ອງການຍອມຈຳນົນເປັນຮາກຖານພື້ນຖານຂອງສາສະໜາອິສລາມ. ຄຳວ່າ “Islam” ມີຮາກມາຈາກຄຳພາສາອາຣັບສອງຄຳຄື “salaam” ຊຶ່ງໝາຍເຖິງ “ສັນຕິພາບ” ແລະ “aslama” ຊຶ່ງໝາຍເຖິງ “ຍອມຈຳນົນ” ຫຼື “ຍອມຈຳແພ້”. ອິສລາມສອນວ່າ ຜູ້ເຊື່ອຄວນຍອມໃຫ້ນຳໃຈຂອງຕົນຢູ່ໃຕ້ພຣະປະສົງຂອງອັນລາຮ໌ (ພຣະເຈົ້າ) ໃນທຸກດ້ານຂອງຊີວິດ. ເມື່ອຊາຮາໄດ້ຮູ້ວ່ານາງໄດ້ຕັດສິນໃຈຜິດໂດຍການຊຸກຍູ້ອັບຮາມໃຫ້ຮັບຮາກາ ແລະໃຫ້ກຳເນີດອິດສະມາເອນ ນາງຈຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອັບຮາມໃຫ້ປະຕິບັດຕໍ່ຮາກາຢ່າງໂຫດຮ້າຍ ເຮັດໃຫ້ຮາກາຫຼົ້ນໜີອອກຈາກເຮືອນຂອງອັບຮາມ. ທີນີ້ນາງໄດ້ຮັບຂ່າວສານຈາກທູດສະຫວັນ.

ແຕ່ອັບຮາມໄດ້ກ່າວແກ່ຊາຮາຍວ່າ, ຈົ່ງເບີ້ແມ່, ສາວໃຊ້ຂອງເຈົ້າຢູ່ໃນມືຂອງເຈົ້າ; ຈົ່ງເຮັດແກ່ນາງຕາມທີ່ເປັນທຸກໃຈແກ່ເຈົ້າ. ແລະເມື່ອຊາຮາຍໄດ້ກະທຳດ່ຽວຢ່າງຫຍາບຫຍາຍ, ນາງກໍໄດ້ຫລົບໜີຈາກໜ້າຂອງນາງ. ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະຢາເວໄດ້ພົບນາງຢູ່ຂ້າງນ້ຳພຸດແຫ່ງໜຶ່ງໃນຖິ່ນກັນດານ, ຄືຂ້າງນ້ຳພຸດໃນທາງໄປສູ່ຊຸຣ. ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, ຮາກາ, ສາວໃຊ້ຂອງຊາຮາຍ, ເຈົ້າມາຈາກໃສ? ແລະເຈົ້າຈະໄປໃສ? ແລະນາງໄດ້ຕອບວ່າ, ຂ້ານ້ອຍກຳລັງຫລົບໜີຈາກໜ້າຂອງນາຍຍິງຂອງຂ້ານ້ອຍຄືຊາຮາຍ. ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວແກ່ນາງວ່າ, ຈົ່ງກັບໄປຫານາຍຍິງຂອງເຈົ້າ, ແລະຈົງຍອມຕົນຢູ່ໃຕ້ມືຂອງນາງ. ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວແກ່ນາງອີກວ່າ, ເຮົາຈະເພີ່ມພູມເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍ, ຈົນຈະບໍ່ອາດນັບໄດ້ເນື່ອງຈາກມີຈຳນວນຫລາຍ. ແລະທູດສະຫວັນຂອງພຣະຢາເວໄດ້ກ່າວແກ່ນາງວ່າ, ຈົ່ງເບີ້ແມ່, ເຈົ້າກຳລັງມີຄືນ ແລະຈະໃຫ້ກຳເນີດບຸດຊາຍຄົນໜຶ່ງ, ແລະຈົງເອີ້ນຊື່ຂອງເຂົາວ່າ ອິດສະມາເອນ; ເພາະພຣະຢາເວໄດ້ຊົງຟັງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຂອງເຈົ້າ. ແລະເຂົາຈະເປັນດັງລາບຳໃນທຳມະກາງມະນຸດ; ມືຂອງເຂົາຈະຕຳກັນທຸກຄົນ, ແລະມືຂອງທຸກຄົນຈະຕຳກັນເຂົາ; ແລະເຂົາຈະອາໄສຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກພົນອ້າງທັງປວງຂອງເຂົາ. ປະຖົມມະການ 16:6–12.

ການຍັບຍັງຂອງອິດສະລາມ, "ການຍອມຈຳນົນ" ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນແຫ່ງລັກສະນະຂອງສາສະໜາອິດສະລາມ, ແລະບົດບາດຂອງອິດສະລາມ ລ້ວນແຕ່ບາກົດຢູ່ໃນການກ່າວເຖິງອິດສະລາມເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ແລະເປັນຕົວແທນຂອງ DNA ທາງຄຳພະຍາກອນຂອງອິດສະລາມ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍວິບັດທັງສາມໃນພຣະນິມິດ. ເມື່ອພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ນຳປະຊາກອນຂອງພຣະອົງກັບຄືນສູ່ທາງເກົ່າແກ່ຂອງເຢເຣມີຍາ, ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕະໜັກອີກດ້ວຍວ່າ "ລົມທັງສີ" ທີ່ຖືກຍັບຍັງໄວ້ໂດຍທູດສະຫວັນທັງສີໃນພຣະນິມິດບົດທີ 7 ນັ້ນ, ໂດຍຈຳເພາະແລ້ວແມ່ນລົມທັງສີຂອງອິດສະລາມ.

"ທູດສະຫວັນກຳລັງຍຶດກັນລົມທັງສີ ຊຶ່ງຖືກສະແດງເປັນມ້າຄຸ້ມຄັງດ້ວຍຄວາມໂກດ ທີ່ພະຍາຍາມຈະຫຼຸດພົ້ນ ແລະພັງຜ່ານໄປເທິງພື້ນພືດທັງໝົດ ໂດຍນຳເອົາຄວາມພິນາດ ແລະຄວາມຕາຍໄປຕາມເສັ້ນທາງຂອງມັນ." Manuscript Releases, volume 20, 217.

"ມ້າແຫ່ງຄວາມໂກດຮ້າຍ" ຂອງອິດສະລາມ ຊຶ່ງກໍແມ່ນ "ລົມທັງສີ" ທີ່ຖືກ "ຍັບຍັງ" ໄວ້ໃນຂະນະທີ່ການປະທັບຕາໜຶ່ງແສນສີໂມນສີພັນກຳລັງຖືກດຳເນີນໃຫ້ສຳເລັດນັ້ນ, ໄດ້ນຳເອົາ "ຄວາມຕາຍ ແລະ ຄວາມພິນາດ" (Abaddon ແລະ Apollyon) ຢູ່ໃນ "ເສັ້ນທາງ" ຂອງພວກມັນ. ດັ່ງທີ່ການຍັບຍັງທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ເທິງ Hagar ໄດ້ນຳລັກສະນະແຫ່ງຄຳພະຍາກອນນັ້ນເຂົ້າໄປສູ່ສັນຍາລັກຂອງອິດສະລາມ, ລົມທັງສີ ແລະ ມ້າແຫ່ງຄວາມໂກດຮ້າຍ ກໍຖືກຍັບຍັງໄວ້ດ້ວຍເຊັ່ນກັນ, ແລະ ເມື່ອຂໍ້ເທັດຈິງນັ້ນຖືກວາງໄວ້ແລ້ວ ກໍໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າ ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງວິບັດປະການທຳອິດ ຊຶ່ງອອກເຖິງການຍັບຍັງທີ່ມີຕໍ່ອິດສະລາມ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຳສັ່ງທາງປະຫວັດສາດຂອງ Abubakar.

ແລະໄດ້ມີຄຳສັ່ງແກ່ພວກມັນວ່າ ຢ່າໃຫ້ທຳອັນຕະລາຍແກ່ຫຍັງແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກ ຫຼືສິ່ງໃດໆທີ່ຂຽວ ຫຼືດິນໄມ້ໃດໆ; ແຕ່ໃຫ້ທຳອັນຕະລາຍແກ່ມະນຸດເທົ່ານັ້ນຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຕາປະທັບຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໜ້າຜາກຂອງຕົນ. ພຣະນິມິດ 9:4

ບັນທຶກຕໍ່ບັນທຶກ, ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງວິບັດຄັ້ງທີສອງ, ຊຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ສາມຊັ້ນຂອງວິບັດທັງສາມໄດ້ຖືກວາງທັບເທິງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງວິບັດຄັ້ງທຳອິດ, ໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງການປ່ອຍທູດສະຫວັນສອງ, ຊຶ່ງໃນຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງການປ່ອຍຍຶຮາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຄັ້ງທີສອງຂອງອິດສະລາມ.

ຈົ່ງກ່າວແກ່ທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ຜູ້ຊົງມີແກ ວ່າ
ຈົ່ງປ່ອຍທູດສະຫວັນທັງສອງທີ່ຖືກຜູກມັດໄວ້ທີ່ແມ່ນຳໃຫຍ່ເອຟະຣາດ. ພຣະນິມິດ 9:14

ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ ໃນເວລາເລີ່ມຕົ້ນຂອງວິບັດຄັ້ງທີສາມ ອິດສະລາມຈະຖືກປ່ອຍອອກ ແລະຖືກຍັບຍັງໄວ້ໃນຂະນະດຽວກັນ ຊຶ່ງນີ້ແມ່ນຄຳພະຍາຍາມຢ່າງແທ້ຈິງຂອງຊຸດເຕີໄວທ໌.

"ໃນເວລານັ້ນ ໃນຂະນະທີ່ພະລາຊະກິດແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນກຳລັງຈະປິດລົງ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຈະມາເຖິງເທິງໂລກ ແລະ ບັນດາປະຊາຊາດຈະເກີດຄວາມໂກດແຄ້ນ ແຕ່ຈະຖືກຍັບຍັງໄວ້ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂັດຂວາງພະລາຊະກິດຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ. ໃນເວລານັ້ນ 'ຝົນປາຍລະດູ' ຫຼືການພົ້ນຈາກເບື້ອງພະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະມາເຖິງ ເພື່ອປະທານລົດອຳນາດແກ່ສຽງອັນດັ່ງກ່າວຂອງທູດສະຫວັນອົງທຳອິດ ແລະ ຕາມບັນດາຜູ້ບໍລິສຸດໃຫຍ່ຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາເມື່ອໄພພິບັດສຸດທ້າຍທັງເຈັດປະການຈະຖືກເທລົງມາ." Early Writings, 85.

ເມື່ອໄດ້ມີການສືບສວນບັນທຶກທາງປະຫວັດສາດຂອງອິດສະລາມ ກໍພົບວ່າ ສົງຄາມແລະຜົນສຳເລັດຂອງອິດສະລາມອາຮັບໃນວິບັດຄັ້ງທຳອິດ ໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈໂດຍອິດສະລາມວ່າເປັນ

“ຍຣີາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຄັ້ງທຳອິດ,” ແລະວ່າ

ສົງຄາມຂອງຈັກກະພັດອອດໂຕມັນທິເລີມຕົ້ນເມື່ອທູດສະຫວັນທັງສີ່ຖືກປ່ອຍອອກ
ກໄດ້ຖືກເຂົ້າໃຈໂດຍອິດສະລາມວ່າເປັນ “ຍຣີາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຄັ້ງທີສອງ.” ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການນຳໃຊ້ສາມລຸ້ນນັ້ນ
ອິດສະລາມເຊື່ອວ່າ ຍຣີາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຄັ້ງທີສາມແລະຄັ້ງສຸດທ້າຍ ໄດ້ເລີມຕົ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001. ດັ່ງທີ່
William Miller ເຄີຍຂຽນໄວ້ວ່າ, “History and prophecy, doth agree.”

ການນຳໃຊ້ແບບ “line upon line” ຂອງການປ່ອຍອອກ ແລະ ການຍັບຢັ້ງຟ້ອມກັນ
ດັ່ງທີ່ຖືກແທນໄວ້ໂດຍການນຳເສັ້ນຄຳພະຍາກອນເບື້ອງຕົ້ນຂອງວິບັດຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ຄັ້ງທີສອງ
ມາວາງທັບເທິງກັນ, ໄດ້ຖືກຍືນຍັນຢ່າງສົມບູນໂດຍພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ແລະ
ທັນທີຈາກອິດສະລາມໄດ້ໃຈມຕີໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ປະທານາທິບໍດີ George W. Bush
ໄດ້ວາງການຍັບຢັ້ງທົ່ວໂລກໄວ້ເທິງອິດສະລາມ ໂດຍການລົງສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານການກໍ່ການຮ້າຍຂອງລາວ.
ການປ່ອຍອອກ ແລະ ການຍັບຢັ້ງຟ້ອມກັນຂອງ “ມ້າແຫ່ງຄວາມໂກດຮ້າຍ” ຂອງອິດສະລາມ
ໄດ້ຖືກຍືນຍັນໂດຍພຣະຄຳພີ, ພຣະວິນຍານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ແລະ ຍັງໂດຍປະຫວັດສາດອີກດ້ວຍ.

ຜູ້ທີ່ “ຕິດຕາມພຣະເມສານ້ອຍ” ກັບຄືນສູ່ທາງເກົ່າຂອງພວກ Millerite ຈະພົບ “ການພັກຜ່ອນ,”
ຊຶ່ງຄືຜົນປາຍລະດູ ທີ່ Sister White ລະບຸວ່າເລີມຕົ້ນເມື່ອບັນດາປະຊາຊາດໂກດຮ້າຍ ແຕ່ຖືກຍັບຢັ້ງໄວ້
ດັ່ງທີ່ໄດ້ກົດຂັນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001.

“ໃນເວລານັ້ນ ຂະນະທີ່ພາລະກົດແຫ່ງຄວາມລອດພົ້ນກຳລັງຈະປົດລົງ
ຄວາມທຸກຍາກລ່າບາກຈະເກີດຂຶ້ນເທິງໂລກ ແລະ ບັນດາປະຊາຊາດຈະໂກດແຄ້ນ ແຕ່ກໍຖືກຍັບຢັ້ງໄວ້
ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂັດຂວາງພາລະກົດຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ. ໃນເວລານັ້ນ ‘ຜົນປາຍລະດູ’ ຫຼື
ຄວາມລຸ້ນບານຈາກການປະທັບຢູ່ຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຈະມາເຖິງ
ເພື່ອປະທານຮິດອຳນາດແກ່ສຽງອັນດັ່ງກ່າວຂອງທູດສະຫວັນອົງທີສາມ ແລະ
ຕຽມພວກວິສຸດໃຫ້ຍືນຍົດຢູ່ໃນຊ່ວງເວລາເມື່ອໄພພິບັດຈຸດປະການສຸດທ້າຍຈະຖືກເທລົງມາ.” Early
Writings, 85.

ຜູ້ທີ່ “ຕິດຕາມພຣະເມສານ້ອຍ” ກັບຄືນໄປສູ່ວິຖີເກົ່າແບບ Millerite ຈະພົບ “ການພັກຜ່ອນ”
ຊຶ່ງແມ່ນຜົນປາຍ ທີ່ Sister White
ລະບຸວ່າເລີມຕົ້ນເມື່ອທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງລົດອຳນາດໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບແປດໄດ້ລົງມາໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ
2001.

“ຜົນປາຍລະດູຈະເກີດລົງເທິງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.
ທູດສະຫວັນຜູ້ມີຮິດອຳນາດອົງໜຶ່ງຈະລົງມາຈາກສະຫວັນ,
ແລະແຜ່ນດິນໂລກທັງໝົດຈະສະຫວ່າງໄສວຍສະຫງ່າຮາສີຂອງທ່ານ.” Review and Herald, April 21,
1891.

ເມື່ອອາຄານທັງຫຼາຍໃນນະຄອນນິວຢອກຖືກໂຄ່ນລົງ, ທູດສະຫວັນຜູ້ຊົງລົດນັ້ນໄດ້ລົງມາ,
ການປະທັບຕາຂອງຫນຶ່ງແສນສີໝືນສີພັນຄົນໄດ້ເລີມຂຶ້ນ, ແລະຜົນປາຍລະດູໄດ້ເລີມໂປຍລົງ.
ຜູ້ທີ່ຖືກນຳກັບໄປສູ່ທົນທາງເກົ່າແກ່ຂອງ Jeremiah, ແລະໄດ້ພົບ “ການພັກຜ່ອນ” ຊຶ່ງຄືຜົນປາຍລະດູ
ໃນເວລານັ້ນກໍໄດ້ຕະຫຼົກວ່າ “ການພັກຜ່ອນ ແລະ ຄວາມລຸ່ມຊົນ” ຂອງ Isaiah ກໍແມ່ນຜົນປາຍລະດູເຊັ່ນກັນ,
ແຕ່ມັນຍັງເປັນການຊີ້ບອກເຖິງການທົດສອບທີ່ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001
ໄດ້ມາປະເຊີນໜ້າປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະໂດຍສະເພາະ “ບັນດາຄົນຜູ້ເຍາະເຍີ້ຍ” ຜູ້ “ປົກຄອງ
Jerusalem”. ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ການທົດສອບນັ້ນມີສອງດ້ານ, ເພາະມັນເປັນຕົວແທນຂອງຂ່າວສານຂອງ
Islam ແຫ່ງວິບັດຄັ້ງທີສາມ, ແລະທີ່ສຳຄັນບໍ່ຍິ່ງຫຍຸ້ງກັນ,
ມັນເປັນຕົວແທນຂອງວິທີການຕາມພຣະຄຳພີທີ່ສະຖາປະນາຂ່າວສານແຫ່ງຜົນປາຍລະດູ.

ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, “ນີ້ແມ່ນການພັກຜ່ອນ ຊຶ່ງເຈົ້າທັງຫຼາຍຈະໃຫ້ຜູ້ອ່ອນເມື່ອໄດ້ພັກ; ແລະນີ້ແມ່ນຄວາມຊື່ນບານໃຈ”; ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຍອມຟັງ.
ແຕ່ພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວໄດ້ເປັນແກ່ພວກເຂົາ “ຂັບນັດເທິງຂັບນັດ, ຂັບນັດເທິງຂັບນັດ; ບັນທັດເທິງບັນທັດ, ບັນທັດເທິງບັນທັດ; ທຶນໜ້ອຍໜຶ່ງ, ແລະທຶນໜ້ອຍໜຶ່ງ”; ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄປ, ແລະຫຼາຍຫຼັງລົງ, ແລະແຕກຫັກ, ແລະຕົດບ້ອງ, ແລະຖືກຈັບ. ເຫດສະນັ້ນ ຈົ່ງຟັງພຣະທຳຂອງພຣະຢາເວ, ພວກທ່ານຜູ້ເປັນຄົນເຍາະເຍີ້ຍ, ຜູ້ປົກຄອງຊົນນິຊົງຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ. ເອຊາຍາ 28:12–14.

ການດຳເນີນໃນບັນດາທາງເກົ່າ ໄດ້ເປີດໃຫ້ເຫັນຊາລົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນສຸດທ້າຍ ເຫັນວ່າ ອຸປະມາເລື່ອງພຣະຍົງພົມຈັນສົບຄົນ ຊຶ່ງ “ສະແດງໃຫ້ເຫັນປະສົບການຂອງປະຊາຊົນແອດເວນຕິສ” ຈະຕ້ອງຖືກທຳຊ້ຳອີກ “ຢ່າງຕັ້ງຕາມທຸກປະການ”
ໃນໄລຍະເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງໜັງແສນສະໝຸດສະໝຸດ. ຄຳພະຍານຂອງປະຫວັດສາດ ໃນບ່ອນທີ່ອຸປະມານໄດ້ສຳເລັດເປັນຄັ້ງທຳອິດ ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ພຣະທຳຮາບາກຸກ ບົດທີ 2 ມີຄວາມເລືອມຕົວໂດຍກົງ ແລະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງອຸປະມານນັ້ນ. ເພາະສະນັ້ນ “ການໂຕ້ວ້າງ” ໃນຮາບາກຸກ 2 ຈຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການທົດສອບເລື່ອງການພັກຜ່ອນ ແລະການສົດຊື່ນ ຊຶ່ງພວກຄົນເຍາະເຍີ້ຍໄດ້ປະຕິເສດບໍ່ຍອມຟັງ. ເມື່ອນັກສຶກສາພຣະຄຳພີທີ່ສັດຊື່ ຍັງຄົງສືບສວນບັນດາທາງເກົ່າຕົວໄປ ພວກເຂົາກໍໄດ້ຕະຫຼົກວ່າ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ອຸປະມາເລື່ອງພຣະຍົງພົມຈັນສົບຄົນ ແລະ ຮາບາກຸກ 2 ເປັນຄຳພະຍາກອນດຽວກັນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ ເອເຊກຽນ ບົດທີ 12 ກໍເປັນດ້ວຍເຊັ່ນກັນ.

ສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄຳພະຍາກອນຂອງເອເຊກຽນກໍເປັນແຫຼ່ງແຫ່ງກຳລັງແລະການປອບໃຈແກ່ບັນດາຜູ້ຊື່ອດ້ວຍ: ‘ພຣະວາຈາຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ສຸພາສິດອັນນີ້ແມ່ນຫຍັງທີ່ພວກເຈົ້າມີຢູ່ໃນແຜ່ນດິນອິດສະຣາເອນ ໂດຍກ່າວວ່າ, ວັນເວລາຍຶດອອກໄປ ແລະນິມົດທຸກຢ່າງກໍລົ້ມເຫຼວ? ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງບອກພວກເຂົາວ່າ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້... ວັນເວລາໃກ້ເຂົ້າມາແລ້ວ ແລະຜົນສຳເລັດຂອງນິມົດທຸກຢ່າງ.... ເຮົາຈະກ່າວ ແລະຖອຍຄຳທີ່ເຮົາຈະກ່າວນັ້ນຈະສຳເລັດ; ມັນຈະບໍ່ຖືກຍຶດອອກໄປອີກ.’
‘ພວກເຂົາແຫ່ງວົງວານອິດສະຣາເອນກ່າວວ່າ, ນິມົດທີ່ເຂົາເຫັນນັ້ນເປັນສຳລັບອີກຫຼາຍວັນຂ້າງໜ້າ ແລະເຂົາພະຍາກອນເຖິງເວລາທີ່ຢູ່ໃກ້ອອກໄປ. ເພາະສະນັ້ນ ຈົ່ງກ່າວແກ່ພວກເຂົາວ່າ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕັດດັ່ງນີ້, ຈະບໍ່ມີຖອຍຄຳໃດໆຂອງເຮົາຖືກຍຶດອອກໄປອີກຕົວໄປ, ແຕ່ຖອຍຄຳທີ່ເຮົາໄດ້ກ່າວໄວ້ນັ້ນຈະສຳເລັດ.’ ເອເຊກຽນ 12:21–25, 27, 28.”
ສົງຄາມໃຫຍ່ແຫ່ງການໂຕ້ແຍ້ງ, 393.

ໄລຍະເວລາແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜັງແສນສະໝຸດສະໝຸດ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຂະບວນການ Advent ຈາກປີ 1840 ຫາ 1844, ເປັນຕົວແທນແຫ່ງໄລຍະເວລາໃນວັນສຸດທ້າຍ ເມື່ອ “ຜົນຂອງນິມົດທຸກຢ່າງ” “ຈະບັງເກີດຂຶ້ນ.” ປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນຂອງວິບັດຄັ້ງທຳອິດ, ເມື່ອຖືກວາງຊ້ອນລົງເທິງປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນຂອງວິບັດຄັ້ງທີສອງ, ຍ່ອມຊີ້ບອກປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນຂອງວິບັດຄັ້ງທີສາມ, ຊຶ່ງເປັນປະຫວັດສາດຄຳພະຍາກອນແຫ່ງການປະທັບຕາຂອງຄົນໜັງແສນສະໝຸດສະໝຸດ. ນັ້ນຍັງເປັນປະຫວັດສາດຂອງປີ 1840 ຫາ 1844 ອີກດ້ວຍ. ນັ້ນຍັງເປັນປະຫວັດສາດທີ່ພາລະກິດຂອງຜູ້ສົ່ງຂ່າວ ຜູ້ດຽມທາງໄວ້ສຳລັບຜູ້ສົ່ງຂ່າວແຫ່ງພັນທະສັນຍາໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ. ນັ້ນເປັນປະຫວັດສາດທີ່ເຂົ້າສອງອັນຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຜ່ານການປ່ຽນຜ່ານຈາກອັນທີ່ຫົກໄປສູ່ “ອັນທີ່ເປີດ” ທີ່ “ເປັນຈາກເຈັດ”. ນັ້ນເປັນປະຫວັດສາດທີ່ຜູ້ພະຍາກອນສອງຄົນຖືກຂ້າຕາຍຢູ່ໃນຖະໜົນ, ໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບເອັດ.

ແຕ່ທີ່ສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຄືຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ເນື່ອງຈາກພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍລົ້ມເຫຼວ ຄວບຄູ່ໄປກັບຫຼັກການທີ່ວ່າ ບັນດາຜູ້ພະຍາກອນທັງຫມົດໄດ້ກ່າວເຖິງວັນສຸດທ້າຍຫຼາຍກວ່າຍຸກສະໄໝອື່ນໃດ

ໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 “ວັນເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໄດ້ມາເຖິງ” ເມື່ອ “ຖ້ອຍຄຳທັງຫຼາຍທີ່” ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວໄວ້ “ຈະສຳເລັດເປັນຈິງ” ແລະ “ມັນຈະບໍ່ຖືກຍຶດເວລາອອກໄປອີກ.”

ການກະບົດໃນປີ 1863 ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ອາດເວັນຕົກແຫ່ງລາໂອດິເຊຍຕ້ອງພະແນກຈອນໄປໃນຖິ່ນທຸລະກຳນິດານ ຈົນກວ່າພວກເຂົາທັງໝົດຈະຕາຍ. ພຣະອົງໄດ້ຫວນກັບຄືນສູ່ປະຫວັດການນັ້ນໃນວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ດັ່ງທີ່ພຣະອົງເຄີຍກະທຳກັບອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານທີ່ຄາດດັດ.

ການໄປເຖິງກາເດດຄັ້ງທຳອິດໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດການກະບົດຂອງສາຍລັບສົບຄົນ ແລະໄດ້ນຳມາຊົງເວລາແຫ່ງການພະແນກຈອນຢູ່ໃນຖິ່ນກຳນິດານ. ເມື່ອສິສິບປີສິ້ນສຸດລົງ ພວກເຂົາໄດ້ກັບຄືນສູ່ກາເດດອີກຄັ້ງ ແລະທີ່ນັ້ນໂມເຊໄດ້ຕັ້ງພຣະສິວາເປັນຄັ້ງທີສອງ ແລະຖືກຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າສູ່ແຜ່ນດິນແຫ່ງພຣະສັນຍາ, ແຕ່ພວກເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປກັບໂຢຊວຍ. ວັນທີ 11 ກັນຍາ 2001 ບົງຊີເຖິງຊົ່ວໂອກາດສຸດທ້າຍ, ແລະພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງຍຶດເວລາພຣະວິຈານຂອງພຣະອົງອອກໄປອີກ.

ພວກເຮົາຈະກ່າວເຖິງຂັ້ນຕົ້ນຈົນໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ປະຫວັດຂອງຊີວິດໃນຖິ່ນກຳນິດານຂອງອິດສະຣາເອນໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ເພື່ອປະໂຫຍດຂອງອິດສະຣາເອນຂອງພຣະເຈົ້າຈົນເຖິງວາລະສຸດທ້າຍຂອງເວລາ.

ການຈັດການຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ພວກຜູ້ພະແນກຈອນໃນຖິ່ນກຳນິດານ ໃນການເດີນທາງໄປມາທັງປວງຂອງພວກເຂົາ ໃນການປະເຊີນກັບຄວາມຫວັງ ຄວາມຫວັງນ້ຳ ແລະຄວາມເມືອຍລຳ ແລະໃນການສະແດງລັດອຳນາດຂອງພຣະອົງຢ່າງເດັ່ນຊັດເພື່ອບັນເທົາພວກເຂົາ, ເປັນອຸປະມາອັນສັກສິດ ຊົງເຕັມໄປດ້ວຍຄຳເຕືອນແລະຄຳສັ່ງສອນສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນທຸກຍຸກທຸກສະໄໝ. ປະສົບການອັນຫຼາກຫຼາຍຂອງຊາວເຮົາເຮັດໃຫ້ເປັນໂຮງຮຽນແຫ່ງການຕຽມພ້ອມສຳລັບບ້ານອັນຊົງສັນຍາໄວ້ຂອງພວກເຂົາໃນຄານາອານ.

ພຣະເຈົ້າບາຖະໜາໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃນວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້ທົບທວນຄືນດ້ວຍຈິດໃຈທີ່ຖືກອຸ່ມລົງ ແລະດ້ວຍຈິດວິນຍານທີ່ພ້ອມຮຽນຮູ້

ເຖິງການທົດລອງອັນເຜົາໄໝ້ທີ່ອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໄດ້ຜ່ານພົ້ນມາ ເພື່ອວ່າພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບການສັ່ງສອນໃນການຕຽມພ້ອມສຳລັບຄານາອານແຫ່ງສະຫວັນ.”

“ຫົນຜາທີ່ເມື່ອຖືກຕີຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວໄດ້ບໍ່ອ່ອນນ້ຳແຫ່ງຊີວິດຂອງມັນອອກມານັ້ນ ເປັນສັນຍະລັກເຖິງພຣະຄຣິດ ຜູ້ຖືກຕີແລະຖືກບີບຊຳ ເພື່ອວ່າໂດຍໄລຫົດຂອງພຣະອົງ ບໍ່ນຳໜຶ່ງຈະໄດ້ຖືກຈັດຕຽມໄວ້ເພື່ອຄວາມລອດຂອງມະນຸດຜູ້ກຳລັງພິນາດ.

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຫົນຜາໄດ້ຖືກຕີພ້ຽງແຕ່ເທື່ອດຽວ ພຣະຄຣິດກໍຈະຕ້ອງ “ຖືກຖວາຍພ້ຽງຄັ້ງດຽວ ເພື່ອແບກບາບຂອງຄົນເປັນອັນຫຼາຍ.” ແຕ່ເມື່ອໂມເຊໄດ້ຕັ້ງຫົນຜາຢ່າງຜົນຜາມຢູ່ກາເດດ ສັນຍະລັກອັນງົດງາມຂອງພຣະຄຣິດນັ້ນກໍຖືກເຮັດໃຫ້ເສຍໄປ.

ພຣະຜູ້ອ່ອນໃຫ້ລອດຂອງພວກເຮົາຈະບໍ່ຖືກຖວາຍເປັນບູຊາເປັນຄັ້ງທີສອງ.

ເນື່ອງຈາກການຖວາຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນໄດ້ຖືກກະທຳພ້ຽງຄັ້ງດຽວ

ສົ່ງທຶນຈຳເປັນສຳລັບຜູ້ທີ່ສະແຫວງຫາພຣະພອນແຫ່ງພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ກໍມີພ້ຽງແຕ່ການທຸນຂຶ້ນພຣະ ນາມຂອງພຣະເຢຊູ—ການເທືອກຄວາມບາຖະໜາແຫ່ງໃຈໃນການອະທິຖານດ້ວຍຈິດໃຈສຳນຶກຜິດ.

ຄຳອະທິຖານເຊັ່ນນັ້ນຈະນຳບາດແຜຂອງພຣະເຢຊູຂຶ້ນສູ່ເບື້ອງພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນຈອມໂຍທາ ແລ້ວໄລຫົດອັນໃຫ້ຊີວິດຈະໄຫຼອອກມາໃໝ່ອີກຄັ້ງ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເປັນສັນຍະລັກໄວ້ໂດຍການໄຫຼອອກຂອງນ້ຳແຫ່ງຊີວິດສຳລັບອິດສະຣາເອນຜູ້ຫົວກະຫາຍ.”

“ມະນຸດຈະຫວັງໄດ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານຈາກພຣະເຈົ້າ

ກໍແຕ່ໂດຍການດຳລົງຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອອັນມີຊີວິດໃນພຣະອົງ

ແລະການເຊື່ອຟັງພຣະບັນຊາຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຖອມຕົນເທົ່ານັ້ນ.

ໃນເຫດການຂອງການອັດສະຈັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນທີ່ກາເດດ, ໂມເຊ
ຜູ້ເຫນັດເຫນືອຍຈາກການຈົມບິນແລະການກະບົດຂອງປະຊາຊົນຢ່າງບໍ່ຂາດສາຍ
ໄດ້ຫຼົງລົງພຣະຜູ້ຊ່ວຍອົງຊົງຮົດຂອງຕົນ; ລາວບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈຕໍ່ພຣະບັນຊາວ່າ, 'ພວກເຈົ້າຈົ່ງເວົ້າກັບຫົນນັ້ນ
ແລະມັນຈະໃຫ້ນ້ຳຂອງມັນໄຫຼອອກມາ;' ແລະເມື່ອຂາດພະລັງແຫ່ງສະຫວັນ
ລາວກໍຖືກປະໄວໃຫ້ເຮັດໃຫ້ປະຫວັດຂອງຕົນເສຍຫາຍ ດ້ວຍການສະແດງອາລົມໂກດ
ແລະຄວາມອ່ອນແອແບບມະນຸດ. ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ຄວນຈະ ແລະອາດຈະ ຍືນຢູ່ຢ່າງບໍ່ລໍຊ້າ, ໜັກແໜ້ນ,
ແລະປາສະຈາກຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ ຈົນເຖິງວາລະສົ້ນສຸດແຫ່ງພາລະກົດຂອງລາວ, ໃນທີ່ສຸດກໍໄດ້ພ່າຍແພ້.
ພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກລົບຫຼັດໜ້າຊຸມນຸມຊົນອົດສະຣາເອນ ໃນເມື່ອພຣະອົງອາດຈະໄດ້ຮັບການຖອາຍກຽດ
ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງອາດຈະໄດ້ຮັບການສັນລະເສີນ."

"ການພິພາກສາທີ່ປະກາດລົງໂທດໂມເຊໃນທັນທີນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ຈັບແຈ້ງແລະນ່າອັບອາຍຢ່າງຍິ່ງ—ຄືວ່າ
ທ່ານຈະຕ້ອງຕາຍກ່ອນທີ່ຈະຂ້າມແມ່ນ້ຳຢູ່ແດນໄປ ພ້ອມກັບອົສຣາເອນຜູ້ກະບົດ.
ແຕ່ມະນຸດຈະກ້າກ່າວຫົວ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຈັດການຕໍ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຢ່າງຮຸນແຮງເກີນໄປ
ເພາະການລ່ວງລະເມີດພຽງຄັ້ງດຽວນັ້ນບໍ່? ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານກຽດແກໂມເຊ
ຢ່າງທີ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ປະທານແກ່ມະນຸດຜູ້ໃດອັນທີ່ຍິ່ງມີຊີວິດຢູ່ໃນເວລານັ້ນ.
ພຣະອົງໄດ້ຊົງປົກປ້ອງແລະຍືນຢັນຄະດີຂອງທ່ານຄັ້ງແລ້ວຄັ້ງເລົ່າ. ພຣະອົງໄດ້ຊົງຟັງຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານ
ແລະໄດ້ຊົງກ່າວກັບທ່ານໜ້າຕໍ່ໜ້າ ດັ່ງທີ່ຄົນໜຶ່ງເວົ້າກັບມົດສະຫາຍຂອງຕົນ.
ຄວາມຜິດອັນເປັນໂທດຂອງໂມເຊກໍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ
ຕາມສັດສ່ວນຂອງແສງສະຫວ່າງແລະຄວາມຮູ້ທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບ." Signs of the Times, October 7, 1880.